

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

3286

Vragen van het lid **Voortman** (GroenLinks) aan de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport over *het bericht dat de helft van de ziekenhuizen Ivf-behandelingen aan alleenstaande vrouwen weigert* (ingezonden op 23 juli 2015).

Antwoord van Minister **Schippers** (Volksgezondheid, Welzijn en Sport) (ontvangen 2 september 2015). Zie ook Aanhangsel Handelingen, vergaderjaar 2014–2015, nr. 2999.

Vraag 1

Bent u bekend met het bericht «Helft ziekenhuizen weigert single vrouwen Ivf»?¹

Antwoord 1

Ja.

Vraag 2, 3 en 4

Deelt u de mening dat alleenstaande vrouwen in principe in elk ziekenhuis een In-vitrofertilisatie behandeling (Ivf-behandeling) moeten kunnen krijgen? Zo nee, waarom niet?

Acht u het acceptabel dat ziekenhuizen bij Ivf-behandelingen onderscheid maken tussen koppels en alleenstaanden? Zo ja, waarom?

Houdt een verschil tussen het beschikbaar stellen van Ivf-behandelingen voor koppels en alleenstaanden in uw opvatting staande ten overstaan van de in Nederland geldende wetgeving tegen discriminatie?

Antwoord 2, 3 en 4

Zie mijn antwoorden op Kamervragen 3 en 5 van het Kamerlid Arib (PvdA) (Aanhangsel Handelingen, vergaderjaar 2014–2015, nr. 3287)

Vraag 5

Wat is uw oordeel over de praktijk dat sommige ziekenhuizen alleenstaande vrouwen onderwerpen aan een psychologische en/of economische screening, en dit bij koppels niet gebeurt? Kunt u bij uw antwoord op deze vraag ingaan op de uittaling van dhr. Fauser, hoogleraar gynecologie bij de UMC, die zegt dat hij veel kritiek kreeg toen hij voorstelde ook koppels te screenen, omdat

¹ <http://www.volkskrant.nl/binnenland/helft-ziekenhuizen-weigert-single-vrouwen-ivf-a4105429/>

«dat zou te veel ingaan tegen de autonomie om zelf te mogen beslissen over het krijgen van kinderen»?

Antwoord 5

Ook hierbij geldt dat er op basis van de Algemene wet gelijke behandeling geen onderscheid gemaakt mag worden op grond van burgerlijke staat. Het protocol van de NVOG meldt dat voor het afnemen van een algemene toets/beoordeling van allen (vrouwen of paren) die zich voor IVF aanmelden met betrekking tot de geschiktheid tot het opvoeden van het kind geen plaats is, vanwege het recht op privacy (privéleven) en zelfbeschikking. Echter, een arts die IVF toepast is moreel medeverantwoordelijk voor het ontstaan van leven en deze verantwoordelijkheid houdt in dat, bij toepassing van deze behandeling, andere belangen dienen te worden meegewogen, zoals de toekomstige situatie van het door IVF te verwekken kind. Dit is ook neergelegd in het protocol van de NVOG. Zijn er aanwijzingen die de arts reden geven te vermoeden dat sprake kan zijn van een situatie die het stellen van contra-indicaties zou rechtvaardigen, dan is een nadere multidisciplinaire beoordeling aangewezen. Het uitsluiten van hulpvragers mag volgens het protocol niet berusten op het particuliere oordeel van individuele hulpverleners.

Het is aan de beroepsgroep om te bepalen op welke wijze dit geoperationaliseerd wordt.

Vraag 6

Deelt u de opvatting van hoogleraar Broekmans, die zegt: «Ht is geen medisch noodzakelijke zorg, dus is het gerechtvaardigd dat een zorginstelling zegt: wij vinden dit een brug te ver»?

Antwoord 6

Nee. Zie mijn eerdere antwoorden op vragen 3 en 5 van het Kamerlid Arib. (Aanhangsel Handelingen, vergaderjaar 2014–2015, nr. 3287)

Vraag 7

Zijn religieuze opvattingen, dan wel opvattingen over de ideale samenstelling van het gezin, in uw ogen een argument dat ziekenhuizen mogen hanteren voor het weigeren van lfv-behandelingen? Zo ja, waarom?

Antwoord 7

Nee. Ook onderscheid bij het aanbieden of verlenen van diensten door zorginstellingen op basis van godsdienst of levensovertuiging is niet toegestaan volgens de AWGB. Zie ook mijn eerdere antwoorden.

Vraag 8

Bent u bereid in gesprek te treden met ziekenhuizen die lfv-behandelingen weigeren aan alleenstaanden en hen in dit gesprek aan te sporen tot het opheffen van ongelijke behandeling tussen koppels en alleenstaanden? Zo nee, waarom niet?

Antwoord 8

Nee, ik zie het niet als mijn rol om in gesprek te treden met individuele ziekenhuizen. Ik zal in gesprek gaan met de NVOG over deze kwestie, maar zie het als taak van de beroepsvereniging om het eigen protocol opnieuw onder de aandacht te brengen van de beroepsbeoefenaren en ziekenhuizen wanneer het vermoeden bestaat dat deze onvoldoende nageleefd worden.

Toelichting:

Deze vragen dienen ter aanvulling op eerdere vragen terzake van het lid Arib (PvdA), ingezonden 22 oktober 2014 (Aanhangsel Handelingen, vergaderjaar 2014–2015, nr. 3287)